

DECIZIE

în numele Legii

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu

Judecători: Igor Mănăscurtă și Svetlana Balmuș

Grefier: Marina Bîrîiac

Cu participarea

Procurorului: Valentina Bradu

Avocatului: Ion Vizdoga

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de acuzatorul de stat, Procurorul în procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, de avocatul XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului și de inculpatul Guriev Iurie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din XXXXXXXXXXXX în cauza penală de învinuire a lui **Guriev Iurie x** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.30,326 alin.(2), lit.c) Cod Penal al RM,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: XXXXXXXXXXXX-XXXXXXXXXX;

Instanța de apel: XXXXXXXXXXXX-XXXXXXXXXX;

Procedura de citare a fost legal executată.

Acuzatorul de stat Valentina Bradu a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX și respingerea apelului declarat de avocatul XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Guriev Iurie x, și apelul inculpatului, împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXXX.

Avocatul XXXXXXXXXXXX și inculpatul Guriev Iurie x au solicitat admiterea apelurilor declarate în interesele inculpatului Guriev Iurie x, și respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXXX.

Asupra apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX și de avocatul XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Guriev Iurie x, dar și apelul declarat de inculpat, împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXXX, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXXX inculpatul **Guriev Iurie x (născut la x) a fost recunoscut vinovat în**

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art.30, 326 alin. (2), lit. c) CP al RM și i s-a stabilit pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 CP al RM, pedeapsa aplicată lui Guriev Iurie x prin sentință a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni și prin purtarea exemplară și muncă cinstită va confirma încrederea acordată, totodată fiind obligat XXXXXXXXXXXX Nicolai să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

În baza art.65 alin. (3) CP al RM XXXXXXXXXXXX a fost privat de dreptul de a activa în calitate de avocat pe un termen de 3 ani.

Corpurile delictive: registrul de evidență a contractelor de prestare a serviciilor juridice, mandatele cu seriile și numerele nr.0184901-0184950, 6 CD-R cu înregistrările comunicărilor telefonice s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei penale.

În privința corpurilor delictive: - 5000 Euro, 20000 lei moldovenești, caietul cu 20 file cu înscrisuri instanța s-a pronunțat prin sentința judecătorei Soroca, (sediul Florești) din XXXXXXXXXXXX.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că **inculpatul** Guriev Iurie x la data de XXXXXXXXXXXX, susținând că are influență asupra judecătorilor din cadrul Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți, Ruslana Burdeniuc, Ala Rotaru și Dumitru Pușca, care aveau spre examinare în ordine de apel cauza penală de acuzare a inculpaților Victor Mazur, Constantin Andriuca și Victor Rusnac de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f) CP al RM, condamnați prin sentința judecătorei Florești la 5 ani și 4 luni de închisoare, a pretins de la Anatolie Mazur 6000 Euro (bani care potrivit cursului oficial al valutei naționale stabilit de către Banca Națională a Moldovei pentru data indicată constituiau 112129,2 lei), pentru a-i determina pe judecătorii menționați să emită o decizie prin care să îi aplice fiului lui Anatolie Mazur, Victor Mazur o pedeapsă penală non-privativă de libertate.

În continuarea realizării intenției sale infracționale unice de obținere a banilor preținși de la Anatolie Mazur, la data de XXXXXXXXXXXX inculpatul Guriev Iurie, aflându-se pe teritoriul rl. Florești în apropierea s. Ghindești, susținând că are influență asupra judecătorilor din cadrul colegiului penal al Curții de Apel Bălți, Ruslana Burdeniuc, Ala Rotaru și Dumitru Pușca, care aveau spre examinare în ordine de apel cauza penală de acuzare a inculpaților Victor Mazur, Constantin Andriuca și Victor Rusnac de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f) CP al RM, condamnați prin sentința judecătorei Florești la 5 ani și 4 luni de închisoare, a acceptat și a primit personal de la Anatolie Mazur 6000 Euro (bani care potrivit cursului oficial al valutei naționale stabilit de către Banca Națională a Moldovei pentru data indicată constituiau 114636,6 lei), pentru a-i determina pe judecătorii menționați să emită o decizie prin care să îi aplice fiului lui Anatolie Mazur, Victor Mazur o pedeapsă penală non-privativă de libertate.

Instanța de fond a constatat că prin acțiunile inculpatul **Guriev Iurie x** a comis infracțiunea prevăzută de art.art.30,326 alin. (2), lit. c) CP al RM, individualizată prin „*trafic de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea personal de bani pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau susține că are o influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, faptă comisă cu primirea de bunuri în proporții mari, infracțiune prelungită*”.

3. *Împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXXX a declarat apel acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX prin care a solicitat admiterea apelului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște vinovat pe Guriev Iurie x de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 30, 326 alin. (2) lit. c) CP al RM și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea acestei pedepse în penitenciar de tip semiînchis, iar cu aplicarea prevederilor art.65 alin. (3) CP al RM a-1 priva pe Guriev Iurie x de dreptul de a activa în calitate de avocat pe un termen de 5 ani.*

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a invocat următoarele aspecte:

-consideră că pedeapsa stabilită de instanță nu este în măsură să asigure scopurile instituției pedepsei penale, deoarece conform art. 61 CP al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. În acest sens acuzarea remarcă că condamnatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii, deci nu conștientizează caracterul prejudiciabil al faptelor sale;

-anterior Guriev Iurie x a fost condamnat pentru comiterea, în calitate de avocat, a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) CP al RM, fiind recunoscut vinovat, în privința acestuia fiind aplicate prevederile art. 55 CP al RM în vigoare la momentul pronunțării hotărârii;

-în aceste condiții, acuzarea este convinsă că Guriev Iurie x a dat dovadă de lipsă de respect față de încrederea oferită de instanța de judecată exprimată în sentința din XXXXXXXXXXXX, prin care acesta a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere administrativă (la moment contravențională) pe faptul comiterii unei fapte similare - trafic de influență, astfel corectarea sa fiind posibilă doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate;

-cu toate acestea instanța a aplicat nemotivat prevederile art. 90 CP al RM și în virtutea celor invocate, acuzarea consideră că corectarea și reeducarea condamnatului nu poate fi realizată la fel ca și restabilirea echității sociale, or prejudiciul cauzat intereselor publice este unul semnificativ;

-pedeapsa stabilită nu poate asigura scopul preventiv, reieșind din faptul că este prea blândă, astfel acuzarea consideră că stabilirea pedepsei solicitate în discursul procurorului este în măsură să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale atât în partea ce ține de prevenirea fenomenului infracțional, cât și în partea ce ține de combaterea acestuia.

3.1. *Împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXXX a declarat apel inculpatul Guriev Iurie x prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Botanica din XXXXXXXXXXXX în privința inculpatului*

În motivarea cerințelor sale inculpatul a invocat următoarele aspecte:

-la adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată nu a examinat obiectiv, multilateral și sub toate aspectele toate circumstanțele cazului în coraport cu materialele cazului cît și argumentele apărării și inculpatului care au fost aduse în fața instanței de judecată în corespundere cu prevederile art. 101 CPP al RM, iar din circumstanțele de drept și de fapt care au fost expuse de către instanța în sentință de condamnare se atestă o situație foarte gravă ce ține de imparțialitatea acesteia, ca rezultat aducînd grave încălcări drepturilor și intereselor inculpatului prin faptul că a admis toate probele acuzării, fără a le da o apreciere corectă și legală asupra modului de dobîndire de către organul de urmărire penală care cu mare încălcări de procedură fiind administrate;

-conform rigorilor art. 26 CPP al RM, Hotărîrii Curții Constituționale nr. 12/2017, consider că în cazul dat instanța a încălcat prevederile articolului indicat supra prin faptul că a emis o sentință de condamnare în baza probelor prezentate de acuzator, care au fost dobîndite în cadrul urmăririi penale cu grave încălcări și care au generat nulitatea acestora, în acest sens fiind prezentate argumente plauzibile în fața instanței de către apărător, însă instanța fără a face careva eforturi minime s-a străduit să respingă argumentele inculpatului cît și ale apărării, în acest sens asumîndu- și rolul de acuzare, respingînd toate solicitările aduse prin argumente generale și abstracte, în esența fiind lipsite de argumente juridice;

-instanța a admis unele erori grave de drept ce ține de probele care au fost admise la adoptarea sentinței de condamnare, invocînd că vinovăția inculpatului se mai dovedește prin următoarele probe administrate în cauză și anume: ordonanța privind începerea urmăririi penale din XXXXXXXXXX (f.d.1,vol.1); ordonanța privind începerea urmăririi penale din XXXXXXXXXX (f.d.2,vol. 1); ordonanța privind începerea urmăririi penale din XXXXXXXXXX (f.d.3,vol. 1); ordonanța privind disjungerea urmăririi penale din XXXXXXXXXX (f.d. 18,vol.1), deși actele date nu fac parte din categoria probelor, dar sunt acte de procedură care sunt necesare a fi oformate în vederea respectării procedurii legale, în conformitate cu prevederile art. 93 CPP al RM;

-referitor la legalitatea pornirii urmăririi penale pe capătul de acuzare prevăzute de art. 326 CP al RM s-a constatat că, pe această faptă de organul de urmărire penală nu a fost pornită urmărirea penală în condițiile art.262 și art.274 CPP al RM, iar ca consecință toate acțiunile de urmărire penală și a măsurilor speciale de investigație efectuate nemijlocit împotriva inculpatului urmează a fi declarate nule și ilegale;

-la XXXXXXXXXX a fost începută urmărirea penală conform prevederilor art.326 CP al RM cu încălcarea procedurii, din motiv că din conținutul procesului penal de autosesizare și a ordonanței de începere a urmăririi penale se constată că temei pentru începerea urmăririi penale a servit informația parvenită de la SIS, însă abia ulterior după pornirea urmăririi penale de către acuzator se solicită aceasta informație la XXXXXXXXXX (Nota informativă întocmită de către XXXXXXXXXX a SIS) care este anexată la materialele cauzei penale fiind recunoscut în calitate de document, astfel nefiind clar cum procurorul a pornit urmărirea penală, în acest sens a întocmit procese-verbale de autosesizare, indicînd la informația care a fost prezentată de către SIS, însă nota informativă a fost prezentă după pornirea urmăririi penale, este inexplicabil situația dată, cum organele de investigație și procurorii acționează în grup la fabricarea cauzelor penale inclusiv cauza penală care i-a fost fabricată inculpatului personal;

-instanța de judecată nu a verificat cum s-a autosesizat procurorul în baza informației SIS și nu a argumentat în mod plauzibil și legal această mare încălcare ce ține de pornirea urmăririi penale, apare întrebarea care este rolul instanței la examinarea cauzei penale, admițînd unele încălcări grave care sunt generate de nulitatea absolută și contrar prevederilor art. 273 CPP al RM;

-ce ține de măsurile speciale de investigație care au fost efectuate pe cauza penală dată, consideră inculpatul că au fost admise încălcări care la fel generează nulitatea rezultatelor obținute, astfel înregistrarea și interceptarea convorbirilor telefonice pe numărul de telefon care aparține inculpatului 069195727, conform încheierii judecătorului de instrucție din cadrul judecătorei Chișinău sediul Buiucani din XXXXXXXXXX, aceste interceptări urmau a fi legalizate în termen de 24 ore după finisare, iar organul de urmărire penală fără a legaliza aceste măsuri speciale de investigație după cum prevede norma legală, solicită prelungirea lor la aceiași instanță la XXXXXXXXXX, ca urma a acestor încălcări care au fost admise de organul de urmărire penală instanța de judecată urma să respingă admiterea acestor probe, însă este de nedumerit cum a admis probele date, fiind afectate de nulitate absolută, astfel că consideră că această măsură specială de investigație este contrară prevederilor art. 132² alin. (7) și art. 132⁹ CPP al RM, deoarece deși legiuitorul a fixat un termen de 48 de ore de la finisarea perioadei de autorizare a interceptării și înregistrării, procurorul prezintă judecătorului de instrucție procesul-verbal și suportul în original pe care au fost înregistrate comunicările. Judecătorul de instrucție se expune printr-o încheiere asupra respectării cerințelor legale la interceptarea și înregistrarea comunicărilor de către organul de urmărire penală însă nu a fost respectat termenul dat și instanța le-a admis, fără a aduce careva argumente juridice, în acest sens admițînd o probă care este generată de nulitate absolută. Astfel instanța de fond nu a verificat legalitatea acestor probe, deoarece potrivit materialelor cauzei penale probele au fost dobîndite cu încălcarea normelor legale, fiind lovite de nulitate și este de neînțeles poziția instanței de judecată în înfăptuirea justiției cît și a calității actului de justiție, condamnînd ilegal o persoană care nu este vinovată în comiterea infracțiunii, astfel instanța contribuind direct la condamnarea persoanelor care nu se fac vinovate și inspiră un sentiment de insecuritate față de întreaga societate;

-instanța unilateral a respins argumentele apărării care au fost invocate anume ce ține de declarațiile lui Mazur Anatol din sentința nominalizată supra, unde s-a constatat cu certitudine legalitatea acțiunilor inculpatului în ce privește intervenția în convingerea instanței de judecată prin metode legale prevăzute de legislația procesual penală. Astfel, instanța a preluat unele fraze dintr-o altă sentință care îi sunt favorabile ei fără a da o apreciere juridico - legală pe ansamblu acestora în corespundere cu prevederile legale, deci instanța direct acționînd contrar prevederilor art. 6 din CEDO, ca consecință încălcînd drepturile și interesele inculpatului, și menționează că declarațiile dintr-o altă sentință a unei personae fără a fi audiat în fața instanței și a da posibilitate apărării sau inculpatului personal de a da întrebări lui Mazur Anatol nu puteau fi puse la baza sentinței date, încălcînd în mod flagrant art.art.8 și 10 CP al RM cît și prevederile art. 6 din CEDO;

-consideră inculpatul că instanța de la început a avut o idee preconcepută asupra vinovăției sale, dorind să adopte o sentință de condamnare în privința lui fără a avea probe pertinente și concludente, s-a bazat pe presupunerile acuzatorului de stat și pe metode de interpretări extensive a unor circumstanțe care nu au avut loc în realitate, ca de exemplu cum instanța s-a putut pronunța asupra declarațiilor lui Mazur Anatolie că la urmărirea penală a recunoscut vinovăția, însă în instanța de judecată a negat acuzarea adusă fapt care indică asupra neconștientizării de către inculpat a pericolului social al faptelor săvârșite, unde se vede și care este poziția părțitoare față de acuzare;

-indică inculpatul că instanța de judecată făcând interpretări extensive, dubioase și pe alocuri abuzive care o depășesc nu a luat în considerație că contractul de asistență juridică este un contract care se încheie între două părți în mod benevol, însă părțile sau una dintre părți pot conveni să nu încheie un astfel de contract la voința sa. Astfel, este necesar de verificat faptul dacă inculpatul a întreprins careva acțiuni de reprezentare în instanță, însă inculpatul nu a eliberat un careva mandat instanței fără a avea un contract de asistență juridică și nici nu l-a reprezentat pe Mazur Anatolie sau fiul acestuia. Contrar circumstanțelor de fapt și de drept, instanța a statuat asupra faptului că inculpatul nu a încheiat un contract de asistență juridică, însă conform materialelor cauzei penale unica acțiune a fost ca a solicitat informație de la Mazur Anatolie pe circumstanțele de drept, însă ultimul i-a spus să discute cu fostul său apărător care a participat pentru a lua cunoștință de cauză, în asemenea condiții nici vorbă nu poate de prezența componentei de infracțiune prevăzute de art.326 CP al RM, deoarece lipsește cu desăvârșire latura obiectivă a componenței de infracțiuni. Cu atât mai mult, în instanța de judecată nu a fost dovedit nici print-o probă pertinentă sau concludentă că inculpatul a susținut că are careva influență asupra unor persoane cu demnitate publică, nu a dat careva nume, însă inculpatul a dorit să apere drepturile și interesele persoanei date în modul prevăzut de lege, însă ulterior a renunțat din motive personale și a restituit suma de bani primită pentru asistența juridică;

-argumentele instanței referitor la dubiile ce țin de declarațiile lui Mazur Anatolie, când menționează că ultimul la urmărirea penală a recunoscut vinovăția însă în instanța de judecată a negat-o la fel, nu pot fi reținute ca necombătind declarațiile martorului, se apreciază că este stabilit cu certitudine prezența bănuielii justificate a unui caz de provocare a comiterii infracțiunii din partea angajaților statului, fiind temeiurile justificative de presupunere confirmată a regizării, supravegherii și facilitării de agenții statului, care au condus la comiterea infracțiunii în privința inculpatului Guriev Iurie, cu extensie și scop de a provoca comiterea acesteia și de către inculpat, în privința ultimului fiind inadmisibilă însăși constatarea comiterii în rezultatul provocării, din motivele expuse în debutul aprecierii - lipsa unei învinuiri clare, precise și previzibile, cu efectele indicate a nulității actelor de procedură (măsurilor special de investigație și acuzarea incompletă) și respectiv neadmiterea probelor administrate în baza acestor acte, or chiar și în situația în care ar fost existentă o învinuire clară, precisă și previzibilă, și s-ar fi probat în baza acesteia - pretinderea și primirea prin mijlocitor de bunuri, aceste eventuale acțiuni ar fi rezultat inevitabil în urma acțiunii probate de provocare a agenților statului, în privința ambilor inculpatului;

-apărarea a rămas fără explicații reieșind din conținutul sentinței de achitare în ce privește aplicarea pedepsei complimentare neprevăzute de legislația penală, în ce privește privarea de dreptul de a activa în calitate de avocat pe un termen de 3 ani în conformitate cu prevederile art.65 alin.(3) CP al RM, deoarece însăși acuzarea invocă că inculpatul nu a activat în calitate de avocat deoarece nu a încheiat contract de asistență juridică cu Anatol Mazur, dar pe de altă parte se indică că este privat de dreptul de a practica acest gen de activitate fără nicio explicație. Consideră inculpatul că în mod legal este admisibilă aplicarea acestei norme prevăzute de art. 65 CP al RM în privința subiecților speciali, care au acționat prin infracțiune în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, iar în situația dacă nu a semnat contractul de asistență juridică ca să acționeze ca avocat, cel puțin asta și este motivarea instanței la recunoașterea culpabilității sale, instanța în pronunțarea soluției vine cu două poziții contradictorii, acțiune inacceptabilă pentru un proces legal;

-menționează inculpatul că urma a se expune instanța asupra faptului prezentării de către acuzare a tuturor comunicărilor telefonice întreținute de el cu alți clienți, avocați colegi, judecători, procurori, etc., care de fapt nu au nici o tangență cu învinuirea înaintată și susținută de acuzare. Acele discuții prezentate de acuzare ca mijloace de probă ce l-ar caracteriza pe inculpat ca avocat, nu sunt pertinente învinuirii formulate, dar cu toate acestea acuzarea a insistat la examinarea lor și instanța timp de doi ani a ascultat fără nici-un folos aceste comunicări. În cazul de față fiind tergiversată examinarea cauzei penale în fond din motivul examinării așa numitor „probe” ale acuzării ce l-ar caracteriza pe inculpat dar fără nici-o legătură cu învinuirea formulată. Discuțiile inculpatului ca avocat cu alți clienți care nu constituie obiectul cercetării penale, generează recunoașterea încălcării secretului comunicării dintre avocat și client, acțiune inadmisibilă în cadrul unui proces legal. Asupra acestor abateri din partea acuzării instanța nu s-a expus, deși apărarea a invocat acest argument, fapt ce determină de a considera că instanța din start a avut o poziție subiectivă de acuzare fără a ține cont de drepturile și libertățile omului și nu în ultimo plan de dreptul la apărare;

-de asemenea invocă inculpatul că nu a fost clară poziția instanței de fond în ce privește reluarea cercetării judecătorești după încheierea susținerilor verbale și retragerea în camera de deliberare. După reluarea cercetării judecătorești în poziția apărării, acțiune ilegală, instanța de fond a pus iarăși în discuție din propria inițiativă întrebarea privind pornirea sau nepornirea urmăririi penale pe faptul expus în actul de învinuire, și în acest mod ilegal, apărarea consideră că instanța a obligat contra voinței acuzării ca încă o dată și mai detaliat să-și expună poziția chiar în formă scrisă asupra celor invocate de apărare vis-a-vis de ilegalitatea punerii sub acuzare din motivul lipsei pornirii unui proces penal pe faptul indicat în învinuirea formulată. Instanța dacă avea o poziție unitară și imparțială urma să se limiteze la argumentele acuzării formulate în debaterile judiciare ale acuzării, dar nu în mod prioritar să-i dea posibilitate acuzării, chiar și cu prețul încălcării procedurii penale de a-și argumenta poziția sa ce ar combate argumentele apărării. În acest sens, se constată o încălcare a dreptului apărării la un proces echitabil cu respectarea principiilor de contradictorialitate și egalitatea armelor.

3.2. *Împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXX a declarat apel avocatul XXXXXXXXXX în interesele inculpatului Guriev Iurie x prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Botanica din XXXXXXXXXX în privința inculpatului Guriev Iurie x din motivul ilegalității ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat inculpatul Guriev Iurie x învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit. c) CP al RM.*

În susținerea apelului declarat apărătorul a invocat următoarele motive:

-din circumstanțele de drept și de fapt care au fost expuse de către instanța în sentința de condamnare se atestă o situație

defavorabilă ce ține de imparțialitatea acesteia, ca rezultat aducând grave încălcări drepturilor și intereselor părții apărării prin faptul că a admis toate probele acuzării, fără a le da o apreciere corectă și legală asupra modului de dobândire de către organul de urmărire penală care fiind administrate la etapa urmăririi penale cu mare încălcări de procedură și contrar art. 26 CPP al RM, consideră avocatul că în cazul dat instanța a încălcat prevederile normelor procesual penale prin faptul că a emis o sentință de condamnare în baza probelor prezentate de acuzator, care au fost dobândite în cadrul urmăririi penale cu grave încălcări care au generat nulitatea acestora, în acest sens fiind prezentate argumente plauzibile în fața instanței de către apărător, însă instanța s-a străduit să respingă toate argumentele apărării, în acest sens asumându-și rolul de acuzare, respingând toate solicitările aduse prin argumente generale și abstracte în esența fiind lipsite de argumente juridice;

-indică avocatul că poziția ilegală, neobiectivă și acuzatorială a instanței de fond se confirmă și prin utilizarea în confirmarea poziției sale de stabilire a vinovăției a inculpatului Iurie Guriev a unor acte de procedură, adică ordonanțele organului de urmărire penală în calitate de probe și anume (pagina 4 și 5 a sentinței): ordonanța privind începerea urmăririi penale din XXXXXXXXXX (f.d.1,vol.1); ordonanța privind începerea urmăririi penale din XXXXXXXXXX (f.d.2,vol.1); ordonanța privind conexarea cauzelor penale din XXXXXXXXXX (f.d.3,vol.1); ordonanța privind disjungare cauzei penale din XXXXXXXXXX (f.d.18,vol.1); ordonanța privind recunoașterea și anexare corpurilor delictelor din XXXXXXXXXX (f.d.35 volumul 1); ordonanța privind recunoașterea și anexare corpurilor delictelor din XXXXXXXXXX (f.d.80 volumul 1); ordonanța privind recunoașterea și anexare corpurilor delictelor din XXXXXXXXXX (f.d.103-104 volumul 1); ordonanța privind recunoașterea și anexare corpurilor delictelor din XXXXXXXXXX (f.d.143 volumul 1), astfel instanța a admis în calitate de probe niște ordonanțe ale organului de urmărire penală, care în conformitate cu prevederile codului de procedură penală nu pot fi considerate ca probe. Actele date nu fac parte din categoria probelor, dar sunt acte de procedură care sunt necesar a fi oformate în vederea respectării procedurii legale, ori în conformitate cu prevederile art. 93 CPP al RM;

-invocă avocatul că aceste încălcări de fapt sunt nu altceva, decât copierea tuturor argumentelor acuzatorului de stat invocate în susținerile sale verbale, fapt ce denotă că instanța judiciară nu și-a onorat obligațiunea de judecare a cauzei, consfințită în Constituția Republicii Moldova și în legislația organică, dar s-a condus de rechizitoriul întocmit de procuror fără a intra în esența procesului penal;

-la fel ca o gravă încălcare a procedurii penale apărarea invocă faptul că instanța în numerotarea mijloacelor de probe prezentate de partea acuzării în confirmarea vinovăției nu indică sentința de condamnare a lui Anatol Mazur, dar la contra argumentarea poziției apărării utilizează faptele constatate anume prin această sentință și în așa mod instanța de fond utilizează în calitate de probe (sentința judecătorească Soroca de condamnare a lui Mazur A.) care nu a fost utilizată de acuzare ca mijloc de probă, prezentând-o doar pentru informare;

-ilegalitatea soluției adoptate de instanță, în opinia avocatului se dictează și prin faptul că însăși instanța de fond recunoaște depășirea atribuțiilor sale la judecarea cauzei, invocând că instanța a administrat materialele cauzei penale (ultimul aliniat din pagina 7 al sentinței);

-mai argumentează apelantul și prin faptul că administrarea probelor, reieșind din conținutul prevederilor art.art. 99, 100 CPP al RM, presupune două acțiuni - strângerea și verificarea probelor, atribuții ce țin de competența acuzării și apărării, și doar în situația imposibilității acumulării acestor probe în mod direct de către una din aceste părți se solicită prin cerere sau demers intervenția instanței judiciare la acumularea acestora prin procedeele probatorii prevăzute de Codul de procedură penală, însă în cazul de față instanța judiciară are capacitatea doar de verificare a legalității administrării acestor probe, precum și aprecierea acestora, dar nicidecum administrarea nemijlocită a probelor în favoarea sau defavoarea inculpatului. Prin admisibilitatea probelor și aprecierea acestora de către magistrat și se înfăptuiește actul de justiție, pe când prin administrarea probelor se învinuiește și se apără persoana. În caz de implicare a instanței judiciare din oficiu la administrarea probelor survine temeuri de a considera că instanța este părținitoare și inechitabilă. Conform încadrării juridice atribuite de instanța de fond inculpatului Iurie Guriev apărarea constată iarăși doar o copiere a actului de acuzare fără a se expune asupra argumentelor ilegale invocate de apărare pe tot parcursul judecării cauzei penale în fond. Astfel, instanța de fond califică acțiunile inculpatului Guriev Iurie ca și acuzatorul de stat la etapa urmăririi penale și la modificarea învinuirii în instanța de fond, cu mari incorectitudini fără a clarifica în mod legal totalitatea elementelor laturii obiective și subiective ale componenței de infracțiune incriminată. Instanța de fond califică acțiunile lui Iurie Guriev în baza sentinței de condamnare în felul următor: art.art.30,326 alin.(2) lit. c) CP al RM;

-asupra acestei încadrări juridice abstracte, neclare și evazive în calitate de apărător și-a expus poziția în susținerile verbale, însă instanța de fond nu și-a motivat respingerea acestor argumente ale apărării, trecând cu tăcere asupra tuturor acestor argumente, instanța nu și-a onorat sarcina stabilită în art. 394 CPP al RM;

-cu privire la acuzațiile care se conțin în rechizitoriul și în ordonanța de modificare a învinuirii înaintată în instanța judiciară la XXXXXXXXXX, copiate la fel cu grave încălcări în sentința de condamnare, apărarea constată că actul de învinuire a fost întocmit contrar prevederilor art. 296 CPP al RM, învinuirea fiind abstractă și chiar contradictorie, la fel ca și actul de condamnare a inculpatului, ceea ce contravine art. 6 CEDO și implică nulitatea rechizitoriului conform art. 251 alin. (2) CPP al RM, cu pronunțarea unei decizii de achitare a inculpatului;

-doar în încadrarea juridică atribuită de instanța judiciară apărarea constată trei dubii neînlăturate, și anume: „pentru sine sau pentru o altă persoană”, astfel, nu este clar reieșind din conținutul acuzării formulate pentru cine inculpatul Iurie Guriev a primit suma de 6000 Euro, pentru sine sau pentru persoanele cu demnitate publică (judecători ai Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți) precum că asupra cărora inculpatul Guriev Iurie urma să acționeze cu influență în vederea aplicării unei pedepse condiționate conform art. 90 CP al RM față de Victor Mazur, aplicarea sintagmei „sau”, demonstrează incertitudinea în poziția acuzării, lipsa de careva probe ce ar confirma o poziție sau alta, lăsând la discreția instanței să-și aleagă desinestător reieșind din probele acceptate elementul potrivit al laturii obiective al acestei componențe. Sarcina învinuirii îi aparține procurorului și nicidecum nu poate fi transmisă pe umerii instanței judiciare, care are sarcina de constatare a vinovăției reieșind din învinuirea formulată și demonstrată de procuror. În cazul din speță se constată că acuzarea nu a adus nici o probă ce ar confirma pentru cine inculpatul Guriev Iurie a primit acei 6000 Euro. În dependență de cui și cât erau destinați banii primiți depinde și încadrarea juridică al acțiunilor inculpatului. Astfel, reieșind din conținutul p.16 al Hotărârii Explicative al CSJ „cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție” nr. 11 din XXXXXXXXXX se

stabilește că „Destinatarul remunerației ilicite poate fi: traficanțul de influență ori un terț (o persoană apropiată traficantului de influență sau o persoană care îi va fi utilă în viitor traficantului de influență, oferindu-i anumite contraprestații);

„de către o persoană care are influență sau care susține că are influență”, nici aici instanța nu a înlăturat dubiile sale. Reieșind din dispoziția alin. (1) art.326 CP, influența făptuitorului asupra factorului de decizie poate fi reală (în ipoteza în care persoana „are influență”) sau ipotetică (în ipoteza în care persoana „susține că are influență”). Astfel, instanțele trebuie să delimiteze infracțiunea de trafic de influență, de alte infracțiuni cum sunt excocheria, instigare la corupere activă, etc;

-apărarea pe tot parcursul procesului penal a invocat lipsa elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului, în special lipsa elementelor laturii obiective, necătînd la aceste argumente ale apărării, instanța superficial și neconvincător respinge aceste argumente. Astfel, în cazul din speță, lipsește latura obiectivă a infracțiunii a traficului de influență, așa după cum a fost dezvoltată în doctrina de specialitate. Primul element al laturii obiective, care a fost reflectat în actul de învinuire - pretinderea, ar fi avut loc la data de XXXXXXXXXX. Cu toate acestea în actul de învinuire nu este reflectat concret acest timp, deoarece data de XXXXXXXXXX ca și restul zilelor are 24 ore, acuzarea are obligațiunea să indice concret ora exactă cînd a avut loc această presupusă pretindere, pe cînd în actul de învinuire se limitează doar la zi, fără a fi concretizată ora. Vis-a-vis de acest argument al apărării invocat în susținerile verbale ale apărării, instanța de fond prin sentința (pagina 1 aliniatul 1 al părții descriptive a sentinței) la fel ca și în actul de acuzare în descrierea faptei presupusă criminală indică doar data de XXXXXXXXXX fără concretizarea orei concrete, iar ulterior prin combaterea argumentelor apărării (ultimul aliniat din pagina 12 al sentinței) se indică deja că instanța a constatat, că faptul pretinderii a avut loc între orele 13.00-13.05 minute;

-astfel, apărarea identifică că instanța de fond fără a fi sesizată de acuzare prin actul de învinuire în ce privește ora comiterii faptei de pretindere, ca element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.326 CP al RM, desinestătător a căutat argumente și motivare (care de fapt nu pot fi credibile din motivul lipsei bazei probatorii) ce ar combate poziția apărării, sarcina care de jure îi aparține doar părții acuzării, ca parte contradictorie în cadrul procesului penal și combate în mod abuziv argumentele apărării. Prin aceste acțiuni ale instanței se confirmă poziția preconcepută al instanței față de acuzare. Prezența în speță a acestei modalități de realizare a laturii obiective, instanța de judecată le confirmă doar prin declarațiile lui Mazur Anatolie, fiind audiat la urmărirea penală în calitate de bănuț la data de XXXXXXXXXX, bănuțul Mazur Anatolie, a relatat : „în cadrul primei discuții despre careva sume de bani nu a fost vorba...” „La următoarea discuție ...Iurie Ivanovici a răspuns că se poate hotărî însă va fi scump, spunîndu-i ca va fi nevoie de 6000 Euro...”. Această poziție a acuzării fiind doar reflectată în declarațiile lui Mazur Anatol în calitate de bănuț, însă din motivul neprezentării declarațiilor acestuia din partea acuzării în ordinea prevăzută de legislația procesual-penală în calitate de probă, prin încheierea instanței s-a respins demersul procurorului de a-1 audia deja în calitate de martor în această cauză penală;

-menționează avocatul că de către instanța judiciară s-a purces la o altă metodă de a motiva actul de condamnare, prin analiza sentinței de condamnare a lui Mazur Anatol, menținută prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți și prin Decizia Colegiului penal al CSJ. Conform acestei sentințe, într-adevăr se constată că Mazur Anatol a comis infracțiunea de trafic de influență prin cumpărarea serviciului de trafic. Însă intențiile criminale ale cumpărătorului de trafic de influență nu pot fi incriminate și persoanei căreia i s-a adresat acesta. Însă, dacă e să se facă referință la declarațiile lui Anatol Mazur din această sentință, atunci se constată cu certitudine legalitatea acțiunilor lui Iurie Guriev în ce privește intervenția în convingerea instanței de judecată prin metodele legale prevăzute de legislația procesual-penală. Cu toate acestea instanța purcede la combaterea argumentelor apărării cu pasaje transcrise din sentința de condamnare a lui Mazur Anatolie, fără a lua în considerație faptul că această sentință de către acuzare a fost prezentată doar ca o informație dar nu în calitate de probă în prezenta cauză penală;

-în cazul dat se atestă faptul că instanța unilateral a respins argumentele apărării care au fost invocate anume ce ține de declarațiile lui Mazur Anatol din sentința nominalizată supra, unde s-a constatat cu certitudine legalitatea acțiunilor inculpatului în ce privește intervenția în convingerea instanței de judecată prin metode legale prevăzute de legislația procesual penală;

-instanța a preluat și extras în mod ilegal unele fraze dintr-o altă sentință care îi sunt favorabile ei în scopul confirmării abuzive a actului de acuzare, fără a da o apreciere juridico-legală per ansamblu, acțiune ilegală din motivul acționării contrar prevederilor art. 6 din CEDO și ca consecință încălcînd drepturile și interesele apărării. Concomitent menționează faptul că declarațiile dintr-o altă sentință a unei persoane fără a fi audiată în fața instanței și a da posibilitate apărării de a formula întrebări lui Mazur Anatol nu puteau fi puse la baza sentinței date, încălcînd în mod flagrant prevederile art. 6 din CEDO;

-cu referire la practica CtEDO apărarea indică următoarea hotărîre care a confirma corectitudinea poziției apărării și abuzul instanței în ce privește condamnarea lui Iurie Guriev în exclusivitate pe baza declarațiilor unui coautor depuse în afară acestui proces și doar la o anumită etapă, adică la etapa audierii în calitate de bănuț. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că, condamnarea în baza declarațiilor unui coacuzat, fără posibilitatea interogării acestuia, este o încălcare. Concluzia a fost formulată în cauza Kuchta v. Polonia. Dosarul a ajuns în fața înaltei Curți, după ce în 2006 mai multe persoane, inclusiv reclamantul, au fost condamnate penal pentru că au cumpărat, în mod fraudulos, telefoane mobile la tarife preferențiale. Vinovăția lor a fost stabilită în special în baza declarațiilor acuzatului principal, P.N., agent comercial în domeniul telefoniei, care a declarat în fața poliției că a organizat fraudă de o manieră similară pentru toți coacuzatii. Acesta a menționat că toți erau conștienți de neregulile din contractele lor. Lui P.N. i s-a permis, la cerere, să nu compare la proces. În consecință, declarațiile sale au fost citite, pur și simplu, celor prezenți, fără ca ceilalți acuzați să-l poată interoga. Curtea a considerat că acest caz este diferit de cauza Riahi v. Belgia unde martorul absent a fost audiat întai de către poliție, iar apoi de către judecătorul de instrucție. Aici, coacuzatul absent a fost audiat doar de către anchetatori și niciodată de către un procuror sau un judecător. Tribunalele naționale au considerat că interogarea autorului declarațiilor în discuție la proces nu fusese indispensabilă pentru stabilirea adevărului. Este adevărat că el avea statutul de acuzat și că a făcut uz de drepturile sale garantate de codul de procedură penală. Chiar și presupunînd că a fost citat la proces, el își putea exercita la fel de bine dreptul la tăcere. În aceste circumstanțe, prezența sa la proces nu ar fi garantat posibilitatea de obținere a unor informații suplimentare de la acesta. Totuși, nu au fost dezvoltate motivele tribunalelor interne, nici dacă declarațiile în discuție au fost considerate determinante, nici dacă tribunalele au examinat în profunzime problema consecințelor absenței lui P.N., pentru stabilirea adevărului, și pe cea a garanțiilor adecvate, pentru contrabalansarea inconvenientelor pentru apărarea reclamantului. Astfel, tribunalele au menționat că s-au bazat pe ansamblul probelor dosarului, ca întreg. Totuși, în viziunea Curții, nu poate fi negat faptul că declarațiile lui P.N. au jucat un rol determinant pentru condamnarea reclamantului.

Demonstrarea realității infracțiunii imputate reclamantului și a gradului de vinovăție a sa, impunea ca judecătorii să stabilească existența intenției lui criminale și a conștientizării caracterului ilicit al presupuselor fapte, însă, declarațiile date de ceilalți coacuzăți, cu privire la acest aspect, nu erau univoce. Nu era clar dacă toți acuzații au acționat în mod conștient și cu aceeași intenție criminală. Singurul martor ocular al presupuselor fapte, P.N., era cel care putea elucida aceste controverse. Nici-un alt element de probă, reținut de tribunalele naționale, nu putea rezolva mai bine problema intenției criminale a reclamantului, ele sprijineau doar declarațiile în discuție. Cât privește existența de garanții procedurale compensatorii, nici judecătorii, nici reclamantul nu l-au putut studia pe P.N. în timpul interogării sale, în vederea aprecierii credibilității lui. În mod evident, tribunalele i-au apreciat credibilitatea în lumina altor probe disponibile. Totuși, nimic din actele dosarului nu stabilește faptul că i-a fost acordată o importanță mai redusă din cauza imposibilității desfășurării unui contra-interogatoriu, sau din cauza faptului că nu l-au văzut ori nu l-au audiat. Însă, oricât de riguroasă ar fi, examinarea efectuată de către un judecător de fond constituie un instrument de control imperfect al credibilității unei declarații, în măsura în care nu permite să se dispună de elementele care apar într-o confruntare din cadrul unei ședințe publice, între acuzat și acuzatorul său. Cu privire la faptul că dispozițiile relevante ale codului de procedură penală îi acordau lui P.N. drepturi speciale, inclusiv dreptul de a refuza să dea declarații sau să răspundă la anumite întrebări fără vre-o explicație, această circumstanță este importantă cu siguranță pentru aprecierea caracterului echitabil general al procedurii, însă nu este decisivă. În opinia Curții, posibilitatea de contestare a declarației în discuție prin furnizarea de probe sau prin citarea de martori nu era aptă să compenseze faptul că reclamantului nu i s-a oferit la nici-o etapă a procedurilor posibilitatea de a testa sinceritatea și credibilitatea martorului prin intermediul unui contra-interogatoriu. Faptul că reclamantul nu a prezentat o cerere în acest sens în timpul procesului din primă instanță nu a afectat constatarea, pentru că, la această etapă, el nu era asistat de niciun profesionist. Pe scurt, reclamantul nu a avut posibilitatea suficientă și adecvată de a contesta declarațiile care constituiau proba decisivă pentru condamnarea sa. Curtea a decis că acesta trebuie să primească 2000 de Euro pentru prejudiciul moral suferit;

-în această ordine de idei, apărarea constată că instanța de fond deși a fost sesizată de apărare privind ilegalitatea utilizării de către acuzare a unor probe (declarațiile martorului A. Mazur) în confirmarea actului de învinuire, instanța iarăși prin încălcarea vădită a dreptului părții apărării la administrarea probatorului, adică contrar prevederilor art.art.99,100,384 alin.(4) CPP al RM i-și întemeiază sentința de condamnare prin probe necercetate în instanță. Ba mai mult ca atât, instanța de fond extrage din sentința de condamnare a lui A. Mazur doar concluziile favorabile acuzării;

-indică apărarea asupra faptului că instanța de fond a avut o idee preconcepută asupra vinovăției inculpatului chiar de la bun început a examinării cauzei penale în privința lui Iurie Guriev, când apărarea a solicitat excluderea în ședința preliminară a înregistrărilor audio a comunicărilor telefonice întreținute între inculpatul Guriev Iurie și alte persoane care nu are nimica comun cu acuzarea formulată în prezenta cauză penală, probe impertinente acuzării, și totuși instanța le-a admis aceste interceptări ale comunicărilor fără a ține cont de poziția apărării. Instanța de fond, dorind să adopte o sentință de condamnare în privința acestuia fără a avea probe pertinente și concludente, s-a bazat pe presupunerile acuzării și pe metode de interpretări extensive a unor circumstanțe care nu au avut loc în realitate, ca de exemplu cum instanța s-a putut pronunța asupra declarațiilor lui Mazur Anatolie că la urmărirea penală a recunoscut vinovăția, însă în instanța de judecată a negat acuzarea adusă, prin această expunere din sentință și se constată poziția părtinitoare față de acuzare;

-în cazul din speță Mazur Anatolie s-a adresat la Guriev Iurii ca la avocat, care urma să execute acțiuni ce ținea nemijlocit de atribuțiile lui de serviciu, care este cu o experiență mai mare și propus de fiul inculpatului. În vederea aplicării răspunderii conform art. 326 CP al RM, banii preținși, acceptați sau primiți de către făptuitor trebuie să fie necuveniți, iar în cazul dat, la insistența inculpatului Iurie Guriev urma a fi încheiat contractual de asistența juridică în vederea apărării inculpatului Victor Mazur în cauza penală ce se examina în ordine de apel în Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți, și respective suma de 6000 Euro erau destinați ca un onorariu legal în cazul semnării contractului și doar refuzul semnării contractului din partea lui Anatol Mazur nu i-a permis intrarea lui Iurie Guriev în dosarul penal în calitate de avocat și respectiv a fost obligat de a restitui această sumă de bani. Dar luând în considerație faptul că Mazur Anatolie s-a adresat la avocat pentru prestarea serviciilor juridice, a transmis onorariu, destinat nemijlocit avocatului, care nu este factorul de decizie - fapta incriminată lui Iurie Guriev nu poate fi calificată drept trafic de influență, deoarece a primit onorariu ca avocat pentru a executa acțiuni ce ține de atribuțiile de serviciu ca apărător în procesul penal prin exercitarea apărării, prezentarea probelor, materialelor caracterizante, pleaderie, etc;

-în cazul din speță, reieșind din cumulul materialelor cauzei penale și probelor administrate în prezentul proces, se constată cu certitudine că de mai multe ori în comunicarea dintre Anatol Mazur și inculpatul Iurie Guriev, ultimul i-a cerut să se prezinte la biroul acestuia pentru a încheia contractul de asistență juridică în vederea prestării serviciilor de avocat în interesele fiului Victor Mazur. Doar refuzul neîntemeiat a lui Anatol Mazur de a se prezenta la oficiul avocatului Iurie Guriev pentru a încheia contractul de asistență juridică, motivând că nu cunoaște bine drumul, nu știe orașul Dondușeni, este prea departe, nu are transport, este iarnă și e ghețuș pe traseu, etc., nu i-a acordat posibilitatea de a interveni în procesul penal în Curtea de Apel Bălți și de a-și desfășura activitatea de avocat, apărând drepturile și interesele lui Victor Mazur, în cauza penală în care acesta a fost condamnat pentru tîlhărie. În situația dacă se încheia un contract de asistență juridică dintre client și avocat, la care acesta din urmă de fiecare dată insistă, inculpatul Iurie Guriev urma să-și desfășoare activitatea sa legală, în limitele codului de procedură penală și a Legii cu privire la avocatură în vederea influențării Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți, prin prezentarea probelor, pledoarie, cu trimiterea la Codul penal în redacția pînă la modificări, prin care se permitea aplicarea unei pedepse condiționate. Nu în zadar, în perioada negocierii dintre A. Mazur și avocatul Iu. Guriev, ultimul i-a solicitat lui A. Mazur acumularea documentelor ce-l caracterizează pe Victor Mazur, recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiunea de tîlhărie, cooperarea cu partea vătămată în vederea iertării acestora, comunicarea cu avocatul ce a participat în prima instanță în vederea studierii materialelor cauzei penale, prezentarea tuturor materialelor din dosarul penal, fapt ce se confirmă prin descifrările comunicărilor telefonice dintre acestea doi precum și dintre Victor Mazur și Anatol Mazur. Deja prin aceste acțiuni ale inculpatului Iurie Guriev se constată tendința de activitate a sa în calitate de avocat pe cale legală și influențarea judecătorilor prin prezentarea probelor suplimentare, referința în susținerile verbale la legea penală care permite aplicarea unei pedepse condiționate. Însă această influență nu a avut loc din motivul nesemnării contractului de asistență juridică dintre Anatol Mazur pe de o parte în interesele fiului său Victor Mazur și avocatul Iurie Guriev pe de altă parte;

-examinând condițiile pentru existența elementului material al laturii obiective a infracțiunii, apărarea constată că nu exista o acțiune de traficare a influenței comise de către inculpatul Iurii Guriev în sensul creării aparenței că are influență asupra unui funcționar determinat care să îndenească efectuarea actului de justiție cu aplicarea unei pedepse favorabile lui Anatol și Victor Mazur. Si

deopotrivă să promită lui Anatol Mazur că îi va determina pe acei judecători din Curtea de Apel Bălți să-i creeze o situație favorabilă de aplicare a unei pedepse condiționate cu eliberarea lui Victor Mazur de sub arest;

-apărarea constată că realizarea acestei din urmă condiții (de a promite influența asupra judecătorilor) presupune asumarea din partea făptuitorului a obligației, a angajamentului de a-1 determina pe judecător să adopte conduita ce formează obiectul traficării de influență. În aceste condiții se poate susține că, în lipsa promisiunii făptuitorului că îi va determina pe judecători să aibă conduita solicitată de cumpărătorul de influență, fapta de a pretinde, primi ori accepta promisiunea de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui judecător în vederea determinării acestuia să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, nu constituie infracțiunea de trafic de influență;

-lipsa unei clarități în sentința de condamnare în ce privește descrierea a tuturor elementelor obligatorii ale laturii obiective și subiective al infracțiunii incriminate în coraport cu acțiunile inculpatului Iurie Guriev, neînlăturarea divergențelor din sentința de condamnare nu poate constitui o bază legală de condamnare;

-însăși din conținutul legii procesual-penale reiese obligațiunea instanței de a justifica prin probe concrete anumite circumstanțe obligatorii pentru această componentă de infracțiune, în caz contrar dacă nu se stipulează în sentință și nu se confirmă poziția prin probe reiese că condamnarea este ilegală. Astfel, instanța de fond în sentință nu a indicat următoarele circumstanțe importante, în special: metoda de influență a inculpatului Iurie Guriev în interesul a căror persoane acesta urmă să intervină, cui urma să fie destinați cei 6000 Euro, pentru sine sau pentru judecători, asupra câte persoane urmă să intervină pentru rezolvarea aplicării pedepsei condiționate, etc. Totalitatea acestor grave lacune în actul de condamnare, ne impune de a recunoaște ca fiind una ilegală și abuzivă, contradictorie și contrară prevederilor legale;

-consideră avocatul că în așa mod, pentru pretinsele infracțiuni, care ar fi fost comise după pornirea urmăririi penale în privința lui Alexandru Lisnic și Mazur Anatol, în mod obligatoriu, conform dispozițiilor art. 274 coroborat art. 7, art. 28 CPP al RM, se impunea emiterea unei ordonanțe privind pornirea urmăririi penale deja pe fapta presupusă criminală ulterior imputată lui Iurie Guriev. În context, încălcând prevederile legale enunțate, ignorând practica uniformă și jurisprudența națională, inclusiv cea a Curții Constituționale, neglijând principiul securității juridice, instanța de judecată ilegal la condamnat pe Iurie Guriev, pe caz nefiind emisă o ordonanță privind pornirea urmăririi penale în rem sau în personam;

-conform art. art.94, 95 CPP al RM, lipsa pornirii unei cauze penale pe faptul infracțiunii care a fost pus sub învinuire Iurie Guriev, generează recunoașterea ca fiind ilegale toate măsurile speciale de investigație și a celor de urmărire penală efectuate nemijlocit în privința lui Iurie Guriev, deoarece vin în contradicție cu normele procesual-penale, care admit efectuarea acestora doar în cadrul unui proces legal și oficial;

-indică apărătorul că conform art. 7 CPP al RM, modul în care s-a procedat, denotă că autoritățile statului au emis soluția privind reținerea, recunoașterea în calitate de bănuț și ulterior în calitate de învinuit cu condamnarea inculpatului Iurie Guriev fără pornirea urmăririi penale atât prin derogare de la legislația națională cât și prin încălcarea principiilor stabilite prin jurisprudența CEDO (a se vedea § 35 din Hotărârea în cauza Sandu c. Moldovei). Prin prisma jurisprudenței CEDO, în cauza Ștefan vs. România din XXXXXXXXXX, s-a invocat că „statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de Parchet sau de o instanță de judecată și că acele erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză. În cauza dată, CEDO a reținut faptul că instanța de apel a considerat că procurorul are obligația de a rectifica erorile comise cu privire la competența urmăririi penale înainte de a sesiza instanța de judecată, ceea ce nu s-a întâmplat în speță”;

-mai indică avocatul că în cazul din speță, procurorul nu a întreprins careva măsuri pentru a înlătura divergențele din acuzare apărute, ba dimpotrivă, în mod tacit acțiunile ilegale au continuat în aceeași manieră, iar instanța de fond fără a avea o replică cât de cât argumentată din partea acuzării la cele invocate de apărare, îi dă prioritate acuzării fără a motiva soluția adoptată. Lipsa acestor măsuri generează nulitatea actelor procedurale dar și a probelor, atât în conformitate cu normele procesual penale cât și din prisma jurisprudenței CEDO. La finele urmăririi penale după studierea materialelor cauzei penale, apărarea în baza unei cereri motivate de fapt și de drept a solicitat excluderea mijloacelor de probă dobândite prin încălcarea legislației, acordarea posibilității luării de cunoștința cu corpurile delictive, precum și cu conținutul înregistrărilor audio anexate la materialele cauzei penale. Necăținând la această solicitare legală și întemeiată, acuzarea a dat un răspuns formal prin care s-a refuzat cerințelor apărării;

-din probele administrate de acuzare, pe lângă faptul că acestea au fost administrate cu încălcarea flagrantă a normelor ce reglementează începerea și desfășurarea urmăririi penale în cadrul legal, se constată că acestea au fost dobândite cu încălcări flagrante a legii procesual penale dar și a CEDO, după care în mod abuziv procurorul le-a apreciat drept pertinente, punându-le la baza învinuirii, iar ulterior instanța de fond la baza condamnării, deoarece după pornirea urmăririi penale conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art.326 alin. (3) lit. a) CP al RM, pe faptele ulterior imputate atât lui Alexei Lisnic cât și Anatol Mazur, organul de urmărire penală a pus în aplicare mai multe măsuri speciale de investigații îndreptate nemijlocit în privința lui Iurie Guriev. Procurorul a dispus efectuarea documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, utilizând aparate tehnice de înregistrare, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice, urmărirea vizuală, etc. pe un termen de 30 de zile, măsura autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție, care ulterior fiind prelungite, însă toate măsurile speciale de investigații în privința inculpatului Guriev Iurie au fost puse în aplicare fără ca să fie dispusă începerea urmăririi penale în privința acestuia;

-consideră avocatul că probele dobândite prin încălcarea drepturilor fundamentale ale omului și cu încălcarea flagrantă a normelor de procedură penală, nu pot fi admisibile pentru pronunțarea unei sentințe de condamnare a persoanei și urmează a fi excluse din dosar, în cazul dat procesul verbal de ridicare, procesul verbal de examinare, raportul de expertiză a mijloacelor bănești, și însăși mijloacele bănești prezentate de acuzare ca mijloace de probă;

-conform art. 96 alin. (1), pct. 10) CPP al RM, în coroborare cu art. 95 alin. (1) CPP al RM, faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii urmează a fi dovedite prin probe pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod,

însă o dată ce măsurile speciale de investigații ce au constituit o ingerință în drepturile și libertățile fundamentale ale inculpatului Guriev Iurie au fost efectuate în afara cadrului legal, adică în lipsa unui proces penal pornit în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală, aceste acțiuni urmează a fi declarate ca fiind nule, cu excluderea lor din lista de probe. Pe cînd în cazul din speță se constată că instanța de fond depășind din propria inițiativă argumentele acuzării, care de fapt la acest capitol au lipsit, s-a limitat doar la fraza că apărarea nejustificat a invocat aceste lacune ale procedurii de administrare a probatoriului, ignorînd astfel prevederile art. art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 389 CPP al RM.

4. La judecarea apelurilor avocatul XXXXXXXXXXX și inculpatul Guriev Iurie x au solicitat admiterea apelurilor declarate în interesele inculpatului Guriev Iurie x și de inculpat, și respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXX.

4.1. Acuzatorul de stat Valentina Bradu a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX și respingerea apelului declarat de avocatul XXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Guriev Iurie x și apelul inculpatului, împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXX.

5. Examinînd sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetînd materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge, ca fiind nefondat apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX, și a admite apelurile declarate de către inculpatul Guriev Iurie x și avocatul XXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Guriev Iurie x împotriva sentinței Chișinău, sediul Central din XXXXXXXXXXX cu casarea sentinței parțial și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerațiuni.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) CPP al RM, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvîrșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 alin.(1) CPP al RM, instanța de apel judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (2) instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal”.

Conform art. 415 alin. (1), pct. 2) CPP al RM, instanța de apel judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

6. În urma rejudecării cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, constată:

De către organul de urmărire penală inculpatul Guriev Iurie x este învinuit de aceea că la data de XXXXXXXXXXX, susținînd că are influență asupra judecătorilor din cadrul Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți, Ruslana Burdeniuc, Ala Rotaru și Dumitru Pușca, care aveau spre examinare în ordine de apel cauza penală de acuzare a inculpaților Victor Mazur, Constantin Andriuca și Victor Rusnac de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f) CP al RM, condamnați prin sentința judecătorei Florești la 5 ani și 4 luni de închisoare, a pretins de la Anatolie Mazur 6000 Euro (bani care potrivit cursului oficial al valutei naționale stabilit de către Banca Națională a Moldovei pentru data indicată constituiau 112129,2 lei), pentru a-i determina pe judecătorii menționați să emită o decizie prin care să îi aplice fiului lui Anatolie Mazur, Victor Mazur, o pedeapsă penală non-privativă de libertate.

În continuarea realizării intenției sale infracționale unice de obținere a banilor preținși de la Anatolie Mazur, la data de XXXXXXXXXXX inculpatul Guriev Iurie, aflîndu-se pe teritoriul r. Florești în apropierea s. Ghindești, susținînd că are influență asupra judecătorilor din cadrul colegiului penal al Curții de Apel Bălți, Ruslana Burdeniuc, Ala Rotaru și Dumitru Pușca, care aveau spre examinare în ordine de apel cauza penală de acuzare a inculpaților Victor Mazur, Constantin Andriuca și Victor Rusnac de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f) CP al RM, condamnați prin sentința judecătorei Florești la 5 ani și 4 luni de închisoare, a acceptat și a primit personal de la Anatolie Mazur 6000 euro (bani care potrivit cursului oficial al valutei naționale stabilit de către Banca Națională a Moldovei pentru data indicată constituiau 114636,6 lei), pentru a-i determina pe judecătorii menționați să emită o decizie prin care să îi aplice fiului lui Anatolie Mazur, Victor Mazur, o pedeapsă penală non-privativă de libertate.

Astfel, Guriev Iurie x este învinuit de aceea că a comis infracțiunea prevăzută de art. art.30, 326 alin. (2), lit. c) CP al RM, individualizată prin „trafic de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea personal de bani pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau susține că are o influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite, faptă comisă cu primirea de bunuri în proporții mari, infracțiune prelungită”.

7. Inculpatul Guriev Iurie x fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanță de fond a comunicat că vinovăția în cele incriminate nu o recunoaște. Activează în calitate de avocat din anul 1999, licența este din anul 2001 în CA „Iurie Guriev”. Pe cazul dat comunică următoarele: la sfîrșitul lunilor octombrie-noiembrie 2014, a fost contactat de un cetățean, care pe parcurs a înțeles că este Mazur Anatolie din or. Florești. La primul apel acesta l-a rugat să-i acorde unele consultații juridice pe marginea unui dosar, după cum a înțeles era vorba de feciorul său. La întrebarea de unde a luat numărul său de telefon, ultimul a spus că el l-a ajutat pe un cetățean să iasă din închisoare, i-a spus și numele, analizînd cele comunicate, a înțeles că într-adevăr anterior a apărât persoana în cauză. Anatolie Mazur a început să-i povestească despre cazul fiului său, la care el i-a răspuns că este de dorit să se întâlnească la oficiul său pentru a încheia un contract de asistență juridică pentru a putea face cunoștință cu dosarul penal. Din discuție a înțeles că ultimul nu știa unde este amplasat oficiul, înțelegînd că oficiul este în orașul Bălți, cînd a aflat că se află în or. Dondușeni, a întrebat unde-i aceasta, deoarece nu a fost niciodată. Personal a solicitat cînd o să poată și o să fie în regiunea Florești, sau Bălți să se întâlnească pentru a discuta pe marginea dosarului. Susține că după convorbirea dată a fost telefonat de mai multe ori de dumnelui, cînd îi răspundea, cînd nu, dacă nu revenea ulterior. Menționează că toate sunetele erau efectuate în scopul de a se întîlni și i-a spus că îl va anunța cînd va fi disponibil. La

acel moment nu avea încheiat contract de asistență juridică cu el și nu avea nici o obligație. A indicat că în luna noiembrie s-a întâlnit cu ultimul, deoarece pleca la Chișinău și la intrarea în orașul Bălți, la drumul spre Chișinău, drumul de ocolire au discutat. S-a deplasat cu un taximetrist, l-a așteptat pe Mazur, el a coborât dintr-un automobil de model „Volkswagen”, împreună cu o doamnă. Au discutat lângă automobilul acestora, aproximativ 3-5 min., domnul respectiv era cu soția sa. Acesta i-a comunicat despre ce este vorba, ce a comis copilul lui, că a fost restituită paguba. A sesizat că fiul acestora se învinuiește în baza art.188 alin.(2) CP, a comis infracțiunea după legislația veche, conform căreia sancțiunea era mai mică. A vrut să cunoască dacă în prima instanță a fost încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, sau a fost o cerere de recunoaștere în baza art.364/1 CPP, însă el nu cunoștea. Ultimul i-a propus să facă legătură cu avocatul, care l-a apărât pe feciorul său în prima instanță, la care a fost de acord. A mai indicat că Mazur l-a contactat pe avocatul lor, numele de familie Havrun, a discutat cu el de pe telefonul lui Mazur, acesta în timp scurt i-a lămurit situația. După aceea el, sau soția lui s-au achitat cu taximetristul 400-500 lei. Anume la această întâlnire a solicitat de a încheia contract de asistență juridică pentru a activa legitim, ca apărător. Mazur a fost de acord, a întrebat dacă este posibil pe loc de încheiat contractul la care i-a răspuns că nu poartă bonurile de plată și modelele de contracte. S-au înțeles că pe viitor vor încheia contract, nu au discutat la concret despre onorariu. După această întâlnire peste o săptămână, iarăși au început sunetele din partea lui Mazur cu propunerea de a se întâlni, că îi este greu și nu cunoaște drumul spre Dondușeni. Aceasta a decurs pe parcursul lunii noiembrie-decembrie 2014. Menționează că la sfârșitul lunii noiembrie, începutul lunii decembrie, deoarece avea drum la Bălți la Curtea de Apel, s-au întâlnit, au stat undeva 2-3 min. în oraș. Atunci i-a propus lui Mazur să-i prezinte sau copia sentinței, sau a rechizitoriului pe dosar, să pregătească o caracteristică pe numele feciorului și certificat referitor la starea familială. Totodată acesta l-a întrebat ce cheltuieli va avea pe marginea asistării juridice, atât la Curtea de Apel Bălți, cât și la Curtea Supremă de Justiție. I-a numit suma de 6000 Euro, ultimul a fost de acord. A accentuat că urmează de încheiat contract de asistență juridică, deoarece nu poate activa legitim, nu poate să prezinte mandat. După 3-4 zile, iar s-au început sunetele din partea lui Mazur, de aici au apărut unele suspiciuni referitor la faptul că ultimul a căzut de acord să achite suma onorariului de 6000 Euro, dar totodată îl suna des, însă nu găsea timp pentru ca să încheie contractul. A relatat că penultima întâlnire cu Mazur a avut-o la mijlocul lunii decembrie 2014. Se întorcea din mun. Chișinău și deoarece la telefon acesta i-a spus că a pregătit scrisorile-copia rechizitoriului, sau a sentinței, caracteristica, sau certificatul de la administrația publică locală a acceptat să se întâlnească cu el. Concretizează că înainte de întâlnirea aceasta, Mazur l-a telefonat și i-a spus că a pregătit caracteristica de la Primărie. Susține că tot drumul de la Chișinău până la intersecția Soroca, au discutat la telefon cum să ajungă la locul întâlnirii, deoarece nu cunoștea nici el, nici taximetristul drumul. A vorbit la telefon cu Mazur, atât el, cât și taximetristul. Până la urmă șoferul a concretizat locul unde Mazur îi aștepta și a înțeles că o să fie cu luminile aprinse automobilul. A ajuns la locul stabilit, a ieșit din automobil, Mazur tot a coborât din automobilul lui fiind cu o persoană de sex masculin, cu vîrstă aproximativ de 35 ani care era într-o scurtă de piele, avea o căciulă din blană de iepure. Mazur l-a prezentat ca un vecin, în caz că va fi zăpadă și va fi lunecuș să-l ajute. Menționează că a stat de vorbă cu Mazur la spatele taxiului 1-2 min., persoana necunoscută a rămas lângă automobil, cu ușa întredeschisă și cu privirea la ei. Mazur i-a spus că are caracteristica, tot ce a cerut. Totul era învelit într-un ziar, sau într-un pachet, nu ține minte precis. A mai înțeles că acolo este suma solicitată pentru contract. Văzând că Mazur îndepinește condițiile, l-a rugat să se întâlnească pentru încheierea contractului de asistență juridică, dacă nu la dînsul la Dondușeni, atunci la Bălți, cînd va fi. S-au despărțit, bărbatul cu Mazur au urcat în mașină și au rămas pe loc, iar el a plecat spre Dondușeni. A indicat că o perioadă de timp Mazur nu l-a sunat, aproximativ la o săptămână, 10 zile, nici el nu l-a sunat. După care iar a început să-l telefoneze și tot întreba da ce o să fie, cum o să fie, i-a pus întrebarea dacă a achitat suma pentru asistență juridică, a ajuns la concluzia că acesta special i-l provoca ca să se implice neoficial în dosarul penal al feciorului său Mazur Victor. A înțeles că dacă va face careva acțiuni, poate avea probleme cu legea și cu licența. În acest timp a fost telefonat de feciorul lui Mazur, la primul apel i-a spus că este la o ceremonie, dar de fapt nu era, auzind numele de familie Mazur nu a vrut să discute, cu atât mai mult că cunoștea că se afla în detenție. A fost sunat a doua, sau a treia zi de feciorul lui Mazur, la ce i-a răspuns să nu-l mai telefoneze și mai mult acesta nu l-a sunat. A mai indicat că a fost telefonat la data de 27 ianuarie 2015 de Mazur Anatolie ultima dată. I-a spus că nu știe ce se petrece, astfel a înțeles că a fost pronunțată sentința, la ce i-a răspuns că ce a hotărât judecata aceea este și nu poate să-i spună nimic. A fost o întrebare, ce vor face cu cheltuielile, la ce i-a răspuns că nu este nici o problemă, se întâlnesc, sau vine. Pe 30 ianuarie era ziua feciorului, urma să vină la Chișinău. Pe drum spre Chișinău, și-a dat seama să se întâlnească cu Mazur pentru a-i întoarce suma de bani, care era preconizată pentru încheierea contractului, dar care nu a fost încheiat din cauza lui Mazur. Pe drum l-a telefonat, au avut înțelegerea să se întâlnească tot la intersecția drumurilor unde a primit actele și suma de bani anterior. Cînd a ajuns la intersecția dată l-a sunat, ultimul i-a spus că i s-a defectat automobilul și nu poate veni, la ce a hotărât, a întrebat satul, șoferul s-a uitat pe hartă, a spus că în jur de 30-40 min. vor fi la Napadova. A intrat în sat, s-a oprit și a întrebat unde locuiește Mazur. A ajuns la poartă, a văzut că este lumină, era după orele 21.00-22.00, a intrat, a strigat, Anatol Mazur momentan a ieșit după colțul casei, din urmă a ieșit persoana, care anterior era cu el în mașină, îmbrăcat în aceleași haine. Susține că Mazur a venit în întâmpinarea sa cu pași mai rapizi. A încercat să-i spună lui Mazur că nu a participat în ședință, deoarece nu avut contractul, însă acesta l-a apucat de haină, l-a tras mai aproape și l-a întrebat de ce a venit, că ei stau la spatele său. Atunci i-a transmis banii lui Mazur, dar înainte de aceasta, ultimul i-a spus să plece cât mai repede. Mazur a luat suma de bani care i-a fost transmisă. A venit acasă, înțelegînd că ceva nu este în ordine și a doua zi a fost reținut. A mai indicat că pe data de 28 ianuarie, cînd a fost reținut a văzut persoana în scurtă și colaboratorii de la SIS, care îi propuneau să recunoască vina pe mai multe episoade. Colaboratorii SIS îi propuneau să recunoască vina, procurorii s-au comportat corect. Nu recunoaște vina, a înțeles că scopul final a fost de a reține un complet de judecată și un președinte de instanță. Susține că discutînd cu Anatolie Mazur, a analizat sancțiunea articolului dat și luînd în considerație că a fost comisă infracțiunea după legislația veche, sancțiunea era mai blîndă, i-a dat întrebarea de ce nu a luat măsuri în prima instanță, deoarece putea să aibă alt rezultat. Concretizează că la actele care i-au fost prezentate, nu era sentința, era caracteristica, certificat și probabil copia rechizitoriului. A fost la întâlnire, Mazur i-a spus ce Colegiu și el doar i-a spus că este așa Colegiu. Mazur personal i-a spus cine din judecători stă în centru și cine stă în părți. Nu ține minte dacă i-a spus vreo familie. A indicat că avea multe dosare penale în Colegiul dat și au fost amânate, cunoscînd faptul că în perioada aceasta s-au amînat mai multe ședințe de judecată, a decedat mama la o judecătoare, alt judecător s-a îmbolnăvit și din această cauză au rămas multe dosare spre examinare după Anul nou. Crede că nu este încălcare faptul că s-au înțeles la suma contractului în euro. Dacă încheia contractul îi transforma în lei. Prima dată cînd i-a spus de bani, nu a presupus că ceva nu este în regulă, credea că Mazur o să vină și o să încheie contractul. Susține că nu au fost propuneri de la Mazur să reprezinte interesele și la alte persoane pe acea cauză. I-a spus telefonic lui Mazur Anatolie suma contractului, deoarece el i-a dat întrebarea. I-a spus și la întrevvedere despre aceasta. Nu ține minte dacă a menționat telefonic suma și valuta. Verbal i-a spus, a fost întrebarea lui. A discutat telefonic cu avocatul Havrun, deoarece nu înțelegea despre ce anume este vorba, despre fapta comisă pentru a înțelege dacă să participe, sau nu pe dosar. A întrebat dacă au fost ședințe, cînd vor fi. Nu știa că la Judecătoria Florești cauza lui Victor Mazur a fost examinată în procedură simplificată. Nu poate spune în ce era îmbrăcat Mazur cînd i-a transmis banii pe marginea drumului. Nu poate spune în era îmbrăcat Mazur cînd i-a adus banii, deoarece a durat puțin, el l-a alungat din ogradă. Îi pare că persoana la primirea banilor și de la transmiterea lor era una și aceeași, dar cu precizie nu

poate spune. Nu poate spune dacă persoana de la transmitere purta aceleași haine cu cea de la primire. Poate spune că persoana care era la transmiterea banilor corespundea cu persoana care a fost prezentă la percheziția din biroul său și în timpul reținerii. Nu poate spune care era numele lui. În materialele dosarului a văzut așa nume-Eugen Velcev. A mai indicat că au fost persoane care se prezentau de la securitate și care îi spuneau că are multe dosare și a fost monitorizat mult timp și este mai bine să dea denumire la un complet de judecată, promițându-i că până în seară îl eliberează. Poate spune că persoanele date nu aveau nimic cu ancheta, unele erau departe și de jurisprudență. După ce le-a spus că nu a avut nimic cu completul de judecată, doar de a lucra legal, atunci i-au propus să divulge un președinte a instanței de judecată. După aceasta a fost o altă etapă, îi spuneau că va fi transferat în Penitenciarul Nr.13, apoi s-au apucat de familie, îi aduceau soției poze, filmulețe unde a fost, cu cine. Susține că au încercat să-i influențeze soția, însă ea le-a spus să o lase în pace, că se va clarifica. A fost vizitat de către un șef de secție de la CNA, l-a luat în altă încăpere, a pus 2 telefoane pe masă unul peste altul și i-a spus că au mulți prieteni comuni. I-a cerut să dea informație pe judecători și i-a spus că o să-l ajute. A mai indicat că în cameră apăreau noaptea persoane reținute, care dădeau întrebări și dimineața dispăreau. Menționează că a fost reținut timp de 60 zile. În timpul reținerii au fost tentative de influențare psihologică. Nu poate spune persoana care a fost de la CNA știe că era adjunct, familia Cojocaru. Nu cunoaște prenumele. Avea mustăți. Nici pe faptul că i-au fost arătate soției poze și filmulețe nu a scris plângere. Nu a discutat niciodată după ce a fost eliberat cu Anatol Mazur. Susține că nu a comis infracțiunea incriminată și solicită să fie achitat;

(f.d. 211-216, vol.V)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Guriev x a susținut declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond. Suplimentar a menționat că apelul declarat de către dînsul solicită să fie admis cu casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat pe motivul lipsei elementelor infracțiunii. De trei ori l-a contactat pe Mazur Anatolie să vină la oficiu pentru a încheia contract de asistență juridică, unde el i-a spus că va veni, dar așa și nu a venit. Motivul de a se prezenta a spus că este timpul nefavorabil deoarece e timp de iarnă și odată a motivat că este departe și dacă va putea el, inculpatul cînd va fi spre drum spre Bălți să facă o întîlnire cu dumnealui pentru a semna contractul de asistență juridică. La a doua întîlnire care a avut loc în afara orașului Bălți el i-a transmis o copie a caracteristicii fiului dumnealui și surse bănești pentru care trebuia să încheie contract cu dumnealui. Dînsul nu s-a așteptat ca Mazur îl va remunera atunci de aceea nu a luat în acea zi cu el bonul de plată și contractul dar s-au înțeles ca Mazur să se prezinte la oficiu pentru a încheia contract de asistenta juridică pe cauza penală de învinuire a fiului sau. Mazur a rugat ca să se întîlnească atunci cînd el, inculpatul va avea dosare la Bălți pentru a nu face cheltuieli pe drum în plus, l-a rugat să se întîlnească la Bălți pentru a încheia contractul. Contractul de prestare a serviciilor nu a fost încheiat deoarece Mazur A.nu s-a prezentat și el a refuzat să facă lucrul în calitate de avocat deoarece nu avea încheiat contract;

7.1. *În calitate de probe administrate de către organul de urmărire penală, în susținerea învinuirii înaintate lui Guriev Iurie x, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.30,326 alin. (2), lit. c) CP al RM, au fost prezentate următoarele:*

-declarațiile martorului Postolachi Viorel, care fiind audiat în ședința instanței de fond a relatat că îl cunoaște pe inculpat aproximativ de 3 ani. Era taximetrist și îi acorda servicii de taxi inculpatului. În anii 2014-2015 activa ca taximetrist la SRL „Galaxia”. În acea perioadă avea o mașină „Dacia”, apoi un „Renault Megane” cu nr/1 DN AL 036, ulterior un „Mercedes E 220”, nr. înmatriculare DN AL 915. Susține că, Guriev Iurie i-l apela după necesitate, de obicei se deplasau la Bălți, la Chișinău. A indicat că a fost în acea perioadă cu Guriev în rl.Florești. Nu cunoaște în legătură cu care fapt au plecat la Florești. Îi pare că de două ori au fost la Florești. Prima dată cînd a plecat nu ține minte perioada de timp, dar a doua oară era noaptea cînd a plecat la Florești. Menționează că prima dată se deplasau de la Dondușeni spre Chișinău. Pe traseu s-au oprit. Nu ține minte unde anume s-au oprit, dar Guriev Iurie a ieșit și a discutat cu o persoană. Persoana cu care a discutat era bărbat, însă nu l-a văzut la față. Susține că a discutat la telefon cu un bărbat care i-a comunicat unde să vină după el. Posibil și Guriev Iurie a discutat cu acel bărbat, deoarece numărul de telefon de la el l-a luat. Susține că la prima întîlnire nu a coborât din automobil. După aceasta s-au deplasat spre casă. A indicat că din Dondușeni s-au pornit în a doua deplasare spre Florești cu Guriev. Nu ține minte în ce localități a fost, era sat. Guriev i-a spus că trebuie să meargă în acea localitate. Localitatea era departe de traseu. Nu ține minte prin ce localități a mai trecut, era noapte. Mergeau înainte și a găsit localitatea. Nu a întregat nici o persoană, Guriev a discutat, nu știe cu cine și s-au pornit înainte, dar era un sat. Nu poate spune nici în timp, nici în km cât au mers, dar au mers mult de la traseu. Nu ține minte dacă Guriev Iurie a discutat la telefon pe drum înspre acea localitate. Cînd a ajuns la destinație, Guriev a ieșit din mașină, nu a văzut ca acesta să fi intrat într-o ogradă, deoarece mașina era cu spatele și era noapte. Guriev Iurie nu i-a spus ce a făcut în acel sat;

(f.d.217-218, vol.V)

Pe lîngă declarațiile martorului vizat, acuzarea a mai administrat și alte probe în susținerea învinuirii înaintate lui Guriev Iurie x, cercetate în ședința instanței de fond, și suplimentar în ședința instanței de apel, și anume:

-ordonanța privind începerea urmăririi penale din XXXXXXXXXXXX;

(f.d.1, Vol. I)

-ordonanța privind începerea urmăririi penale din XXXXXXXXXXXX;

(f.d.2, Vol. I)

-ordonanța privind conexarea cauzelor penale din XXXXXXXXXXXX;

(f.d.1, Vol. III)

-ordonanța privind disjungerea cauzei penale din XXXXXXXXXXXX;

(f.d.18, Vol. I)

-procesul-verbal de percheziție din XXXXXXXXXXXX efectuată în biroul de serviciu a lui Iurie Guriev;

(f.d.26, vol.I)

-procesul-verbal de examinare din XXXXXXXXXXX prin care au fost examinate mandate de avocat ale învinutului, precum și
registru de evidență a contractelor de asistență juridică; *(f.d.27-35, Vol. I)*

-ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive din XXXXXXXXXXX;

(f.d.35, Vol.I)

-procesul-verbal de percheziție din XXXXXXXXXXX efectuat la domiciliul lui Anatolie Mazur

